

רוב תושבי יפו, חולון ובתיים תומכים בהנהגת נישואין אורחיים בישראל. זאת התברר במחקר תלמיד בית-הספר התיכון מכוניל, בבתיים, שתוצאותיו פורסמו ה שבוע.

488 מהנשאלים, שהם 44 אחוז, השיבו בחיוב על השאלה "האם יש, לפי דעתך, להנהיג נישואין אורחיים בישראל?" 39 אחוז היו נגד, ואילו ל-138 מהנשאלים, שהם 16.5 אחוז לא היתה כל דעה בנידון. למרות שרוב הנשאלים ענו כי נישואין אורחיים מחלישים את הקשרים בין בני הזוג, הם מעדיפים קשרים רופפים יותר על כפיית טקס-נישואין דתי. 33.6 אחוז סברו כי נישואין אורחיים מהדקים את הקשרים המשפחתיים, בעוד ש-37.9 אחוז ענו כי נישואין כאלה מרופפים את הקשר.

התשובות שהתקבלו על השאלה הזאת, אינן תואמות, לדעת עורכי-הסקר, את אופי התשובות שהתקבלו על השאלה הראשונה. דבר המוכיח, לדעתם, כי הבעיה אינה מספיק ברורה ואינה מספיק מובנת לדור הנישואים, שהתייחסו אל השאלון בשיחיון-נפש. כאילו לא עסקו באחת השאלות הקובעות את עתידם של זוגות רבים, וענו על השאלות כלאחר-יד.

השאלה השלישית, שהיתה כלולה בשאלון, מוכיחה, לדעת עורכי הסקר, כי אין כל קשר בין בעיית הנישואין האורחיים ובין שאלת-נישואי-התערובת. 244 מהנשאלים, שהם 22.3 אחוז, לא התנגדו לנישואין בין יהודי ולא יהודיה. 631 שהם 57 אחוז, התנגדו, ואילו ל-232 מהנשאלים לא היתה שום דעה בנידון. המסקנה העיקרית של עורכי הסקר היא שהמאפיין את הציבור הישראלי הוא אדישותו לגבי בעיות חשובות מסוג זה. אותם האנשים — קובעים עורכי הסקר — הם סכנה לציבור, מפני שכל מהניג מפוקפק יכול לבצע מתחת לאפם, ואפילו כלי לשול לדעתם, כל תוכנית הנראית לו.

דרכי אדם

האמריקאי העליון

אמריקאי תרבותי עמד על המדרכה וצילם את העדלודע. המון אסיאתים עמדו סביבו והפריעו לו לצלם. כך טוען האמריקאי.

אמריקאי נפות עמד על המדרכה וצילם את העדלודע. המון אסיאתים עמדו סביבו ואולי מישהו הפריע לו לצלם. כך טוענים האסיאתים. אבל יש להם עוד כמה הערות לעניין. זה שהוא אמריקאי, למשל, זה עדיין לא אומר שכולם צריכים לפנות לו מקום, או להחיות לו קידה עמוקה, או לומר: "תהנהק יו, טו" — ביחוד שהאמריקאי הזה מדבר עברית רהוטה.

גם זה שהם אסיאתים, כדיברי האמריקאי, אינו מעלה, אבל גם אינו מוריד מערכם. כך הם סבורים.

אבל לאמריקאי לא איכפת מה אומרים האסיאתים. אמריקאים, לא מתחשבים בדעות של אנשים כאלה. הוא כיוון את המצלמת שלו, הפריע אלה שעמדו סביבו, ודרך לאשה אסיאתית אחת על היבלות האסיאתיות שלה. ראשה נתנה לו מכה אסיאתית. האמריקאי החזיר לה מכה אמריקאית. אסיאתי אחד שהיה בסביבה הוריד לו אגרוף אסיאתי ועוד כמה אסיאתים הראו לו שגם באסיה יודעים להרביץ. האמריקאי פנה למטרתה. גם האסיאתים.

"זה לא אמריקאי!" שופטת-השלום התל אביבית, הדסה בן-עיתו, החליטה השבוע שזה לא יפה שהאמריקאי, ביחוד שהוא עצמו היה פעם אסיאתי, קורא לאסיאתים אסיאתים. היא קבעה גם כי "בעת שהעדים העידו ישב האמריקאי וממש צחק להם, וכולו אומר עליונות ובוז גלוי" מובן שהאמריקאי לא מכחיש שהוא ישב וצחק להם כפרצוף. הם אסיאתים, לאז והוא אמריקאי, לאז או למה שהוא לא יצחק להם כפרצוף?

הוא התרגז מאד על בית-המשפט האסיאתי שהרשיע אותו, הגיש ערעור לערכאה אסיאתית בבוהה יותר. גם נציג היועץ המשפטי הגיש ערעור על קולת העונש. בינתיים רצה האמריקאי העליון לעזוב את אסיה. הוא פנה אל משרד-הפנים. תשובת המשרד: "לא חביבי, את אסיה לא עוזבים כל-יך מהר! מה זה פה, אמריקה?"

אלה הן תמונות בלתי-דגילות — זהו מיסדר הזיהוי אשר

כאשר ההגנה

יוצאת לרהתקפה

רב של עיתונאים וסקרנים, שהתאסף באותה השעה בבית-המשפט, ציפה להתפתחות דר-מטית. ואמנם, התפתחות זו לא אחרה לבוא. "כל דקה של מעצר, אחרי שעה 2.00, חתיה מעצר בלתי-חוקי", הצהיר עורך-הדין חיים קאזיס באוזני הממונה על החקירה, מפקח-מישנה קוקובסקי.

"שיהיה מעצר בלתי-חוקי. אני מוכן לאבד גם את הכוכבים שלי, אבל בולקין לא יצא אצלי חופשי", ענה קוקובסקי ברוגז.

בולקין לא השתחרר. דקות ספורות לפני השעה 2, כשקאזיס ניגש לסלפון, נחטף בולקין על-ידי המשטרה והופיע שוב רק למחרת היום, בבית-משפט השלום בתל-אביב. הוא הובא לשופט-השלום, כשהמשטרה מבקשת צו מעצר נגדו, כחשוד בעבירות שאינן קשורות ברצח. עבר עוד יום, ובולקין קיבל לבסוף את הודעת-האישום.

על כל ההתרחשויות האלה דיווח בזמנו העולם הזה (1415). קריאת כתב העיתון לדוכן העדים לא באה מצד הפרקליט, כדי לחזור סתם על סיפורי ראשית החקירה. לפרקליט היו שתי מסרות חשובות אחרות. מטרה אחת: קצין משטרת עכו, קוקובסקי, סיפר במשפט על מיקרה החטיפה בגיר-סה אחרת לגמרי. בהבאת העד רצה קאזיס להפריך את עדות הקצין.

המטרה השנייה: עורך-הדין קאזיס מנסה להוכיח שהחוקרים עשו את עבודתם בכיוון אחד בלבד, שהיו משוכנעים באשמת בולקין מראש, שהניחו כל כיוון חקירה אחר, העלול להאיר את תעלומת הרצח על כל פרטיה.

***

היכן הסתכל הנהג?

קרוב העיקרי לפי קו ההגנה של הסיניגור התנהל בבית-המשפט המחוזי מסביב לעדותו של רסאל לוי, נהג מוניית חברת אריה.

לוי היה עד התביעה הראשי, העד היחיד שקישר את בולקין עם מקום הפשע ועם שושנה פליגלמן, במועד קרוב למותה ב-חולות עכו. בחקירת המשטרה, ואחר-כך בעדותו בבית-המשפט, טען הנהג שסמוך ליום בו נרצחה שושנה, הוא הסיע במוניתו זוג צעיר מתל-אביב לחיפה. "זה היה בחודש אוגוסט, שלושה שבועות או שבועיים לפני שהמשטרה חקרה אותי", העיד לוי בפועה. "אני הסעתי או נוסעים מתל-אביב לחיפה ומאחורי ישב זוג אחד. הבחור הזה (מצביע על הנאשם) ובחורה. הנאשם ישב במושב האחורי, והבחורה מי אחוריו, במושב האחורי. אני שמתי לב לבחורה, כי היא נראתה כזונה. כאשר הגענו לחיפה הם שאלו אותי איפה יש טקסי לעכו. אני עצרתי או את הטקסי מול הרכבת, ואמרתי להם שטקסי ישנו ממול, ברחבה שעליד התחנה."

בחקירה נגדית ניסה סיניגורו של בולקין לקעקע את העדות.

"כמה זמן אתה עובד במוניות אריה?" היתה השאלה הראשונה.

- לוי: שלושה חודשים.
- קאזיס: קודם לא עבדת בנהיגה?
- לוי: לא, הייתי פועל בנין.
- קאזיס: זאת אומרת שאתה נהג חדש?
- לוי: כן, אני חדש.
- קאזיס: אתה יודע איפה הנהג צריך להסתכל בזמן הנסיעה?
- לוי: בטח, על הכביש.
- קאזיס: אז איך אתה הסתכלת על בולקין?
- לוי: הסתכלתי בראי.

היסס גם להאשים את המשטרה על רשלנותה וכישלונותיה.

***

חטיפה בבית-המשפט

על אחד מהכישלונות האלה סיפר כתב העולם הזה, כשעלה על דוכן העדים. הסיפור עליו סיפר, קרה לפני כשנה, למעלה מהודשיים לאחר מעצרו של הנאשם ברצח היצאנית הצעירה מיפו.

התברר אז שבמשך חודשיים אלה לא הציגה המשטרה לאסוף חומר מרשיע, המספיק כדי להגיש כתב-אישום או הודעת-אישום נגד אלי בולקין.

היה היה יומנו של העולם הזה במשפט הרצח הגדול, בשיבה של היום השני האחרון, במשפט הרצח של שושנה פליגלמן, קוזר שמו של השבועון פעמים רבות בשתי עדויות, והטיל צילו על העדות השלישית.

שני גיליונות של העולם הזה (1415, 1406) הוגשו כמיסמכים משפטיים. הוכנסו לתיק משפטו של אלי בולקין, הנאשם ברצח שושנה פליגלמן.

בסופה של פרשת העדויות, עלה על דוכן העדים כתב העולם הזה, רן כיסלו, כדי למסור עדות מטעם הסיניגוריה.

לא היה זה מיקרה, שדווקא השבועון המסויים נכנס לדפי הפרוטוקול של המשפט.

רגע לפני הזיהוי

אלי בולקין (השלישי מימין) ניצב בשורת האנשים בעת מיסדר הזיהוי שנערך במטה משטרת תל-אביב, חודש לאחר מעצרו. הוא בלס ביניהם בגובהו — 1.90 מ' — והוא נראה מתוח. כמה מן המשתתפים במיסדר בוחנים את בולקין בעיניים הראשון מימין, החישי והאחרון.

הזיהוי הכרובלמי

התמונה שהוגשה על-ידי המשטרה כהוכחה: נהג המונית רפאל לוי ניגש אל החשוד, שם יד על כתפו ומכריז: "זהו זה!" לפי עדותו של אברהם ציון (משמאל לבולקין) היה זה השלב השני בזיהוי. לפי גירסת ההגנה זיהה לוי את הנאשם ואת הנרצחת לאחר שראה את תמונותיהם בכתבת העולם הזה (1406), בגיליון שהוגש כעדות, וצורף לתיק המשפט.

העולם הזה היה הראשון שערך חקירה מדוקדקת בפרשה ופירסם את תמונותיהם של כל המעורבים בה, כשבוע בו זוהתה גופתה של הנרצחת. לאחר מכן כיסה כקביעות את המשך חקירת התעלומה. לא